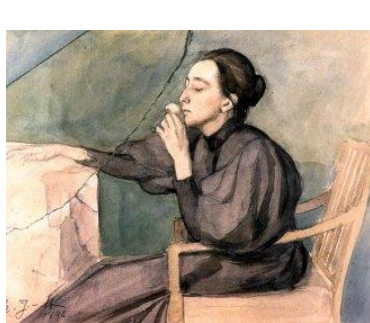

Sibelius hem Ainola och Krapihovi 19.9.2015

Scripsit Anita Sourander redogit Camilla Holmén

Den 19 september 2015 samlades 21 medlemmar av släkten Sourander på parkeringsplatsen utanför familjen Sibelius hem Ainola i Träskända. Väderleken gynnade inte oss denna gång, men bilresan (de flesta hade samåkt från Åbo eller Helsingfors) hade för de flesta gått

bra och under resan hann passagerarna även beundra den vackra höstnaturen. Tågförbindelserna för de som bodde längre borta stördes dessvärre av fackföreningsrörelsens generalstrejk, vars syfte var att protestera mot regeringens planerade inbesparningar.

Timmervillan Ainola är vackert belägen på en brant sluttning mitt i en park- och trädgårdsmiljö.

Vardagsrummets fönster, som är prydda med likadana pelargoner som under Sibelius tid, vetter mot söder

och öppnar upp en utsikt med trädgården i förgrunden samt åkrar och träd bakom vilka Tusby träsk skymtar fram. Bastubyggnaden är belägen på trädgårdens östra sida. Där finns även Jean och Aino Sibelius gravsten i mörk granit.

Utöver släktföreningen fanns det gott om annat folk på den guidade visningen. Guiden berättade levande och

kortfattat om livet på Ainola på Sibelius tid. Vi bekantade oss med utrymmen i nedre våningen. Guiden var så medryckande att åhörarna nästan kunde känna att de tog del i vardagslivet i början av förra århundrandet och särskilt ur Ainos synvinkel. Tystnaden i huset skulle vara fullständig när kompositören arbetade, inte en lätt match för en familj med fem barn i olika åldrar. Inte ens vattenledningar kunde installeras i huset, eftersom

vatten bruser i ledningar. Kompositören hämtade sin inspiration från promenaderna tillsammans med Aino i omgivningens skogar och särskilt från naturens ljud omkring. Tusbysjöns konstnärskoloni utgjorde för Aino en viktig vänskapskrets och ett andhål.

Vi hade även möjlighet att bekanta oss med Ainolas bastu och trädgård. Endast ett fåtal utnyttjade tillfället, eftersom duggregnet just då hade övergått till ösregn.

Från Ainola begav vi oss av mot det närbelägna Krapihovi, där vi satte oss i den redan från släktmötet år 2000 bekanta och stämningsfulla glasverandan.

Krapi (Gustavsberg) i Tusby ägdes av Gustav Ferdinand Sourander åren 1882-1902. Nuförtiden är Krapihovi i släkten Holmas ägo.

Jenni Kirves hade ombetts att framföra ett föredrag, eftersom hon nyligen författat ett intressant verk som baserar sig på brevväxlingen mellan Jean och Aino: Aino Sibelius – Ihmeellinen olento (Johnny Kniga 2015). Jenni Kirves berättade ingående och gripande om Aino Sibelius (f. Järnefelt) och om Ainos äktenskap med Jean. Den rådande synvinkeln var förstås Ainos, vars liv inte kan sägas ha varit bland de lättaste.

Kärleken makarna emellan bar dock över svårigheterna. "Ihmeellinen olento" är ett

uttryck som Jean tillgav sin maka och som fritt kan översättas att betyda "Underbar varelse", varelse i betydelsen av själ. Senare mot slutet av sitt liv karakteriserade Aino samlivet med Jean som "ljus och innehållsrikt". Efter föredraget svarade Jenni Kirves djupgående och sakkunnigt på de varierande frågorna från åhörarna och diskussionen var livlig.

Efteråt väntade Krapihovis mångsidiga festbord på vårt sällskap, som redan hade fått njuta av ett rikligt kulturutbud. Var och en fann säkerligen läckerheter som passade alla oberoende av smak och diet.

Före måltiden framförde ordförande Mauri Sourander släktföreningens hälsning och berättade om släktens förbindelser till Krapihovi. Släktföreningen bjöd på champagne och det skålades för föreningens framgång.

